

વ્યવસ્થાપક સમિતિના સભ્યો જોગ પરિપત્ર

છેલ્લા ત્રણ વર્ષથી આપણે હાઈસ્કૂલના પ્રદેશમાં પગ મૂક્યો છે. એટલે આપણો નાણાકીય પ્રશ્ન આપણને મૂંઝવી રહ્યો છે. આપણી નાણાકીય પરિસ્થિતિની સમજથી આપ પૂર્ણ વાકેફગાર હો તે જરૂરનું છે. જ્યાં સુધી માધ્યમિક શિક્ષણનો પ્રદેશ આપણે હાથ નહોતો ધર્યો ત્યાં સુધી સંસ્થાના ચાલુ નિભાવ માટે નાણાની જરૂર નહોતી રહેતી તેની સાક્ષી તે વર્ષોના હિસાબ પૂરશે.

આ વિભાગ શરૂ કર્યાથી આપણે બાલમંદિરથી માંડી માધ્યમિક શિક્ષણ પૂરું થાય તેવો એક અકબંધ સળંગ સૂતરનો પ્રયોગ આદર્યો છે. આજે બાલમંદિર અને આપણી પ્રાથમિક શાળાથી ભરતી થતા આ વિભાગના વાતાવરણથી અને કાર્યથી ગૌરવ લઈ શકાય તેવું છે. આપ સૌ જે હિંમત અને નાણાકીય સહાય આપી રહ્યાં છો તે ચાલુ રહેશે તો ઉત્તમ કોટિની માધ્યમિક શાળાની ભેટ આપ સમાજને ધરી શકશો એવો વિશ્વાસ હું આપું છું.

કેળવણીનાં કામ નાણાં વિના આગળ ધપી શકતાં નથી, બજારું કેળવણી આપવાનો આપણો ઉદ્દેશ નથી. આપણે નવસર્જન માટે મથીએ છીએ, નવસર્જન નાણાં વિના કેવી રીતે શક્ય બને ? આપ સૌ પુખ્તપણે આ બાબતનો વિચાર કરો અને તેવું કંઈક બનશે એવી આશા છે.

અત્યારે આવતા વર્ષના નવા વર્ગો બેસાડવાની જોગવાઈ ઉતરી ગઈ છે. આટલેથી મકાનની સગવડ ઉતારવામાં આપણી ઇતિહાસિકતા નથી થતી એ સ્પષ્ટ કરવું જોઈએ. હવે એટલે કે આવતા જૂનથી ૧૯૫૫ના વર્ષ સુધીના એક વર્ષમાં આપણે પ્રતિ વર્ષે બે વર્ષ સુધી બબ્બે નવા રૂમ્સ ચણવા જોઈશે. તેમાટે પ્રતિ વર્ષે બે વર્ષ પૂરતા આઠ, આઠ, હજાર રૂપિયાની અંદાજે જરૂર રહેવાની. અત્યારના મકાનની ઉપરના મજલાની બંને પાંખીની બાકી રહેતી બે બે રૂમ લઈ જઈ વર્ષમાં ૧૫ + ૧ હજારના ખર્ચે તે બાંધી શકાય. તો સાડા બાર હજારના ખર્ચે ઉપરના ગૃહ જુદું બાંધવાના સંયોગ

જે નવો બ્લોક સાડા બાર હજારના દાનથી બંધાઈ રહ્યો છે તે પૂરો થતાં જેનો પૂરેપૂરો હિસાબ ચૂકવતાં અઢી હજાર રૂ. તે માટે આપણો લાવાના રહેશે. તે પરચુરણ રકમથી, ઉછીના લીધેલ નાણાના વ્યાજની રકમ વગેરે સિવાય, કેવળ શિક્ષણ વિષયક ફાળો ચલાવવા માટે આપણી જરૂરિયાત ભવિષ્યમાં નીચે મુજબ રહેશે.

હાઈસ્કૂલની બસ અને સાધનસામગ્રી તથા અન્ય વિભાગો વગેરેની આવક જાવક અને પ્રતિવર્ષના નાટકની આવક વગેરેની સમગ્ર સમિક્ષા કરતાં મને લાગે છે કે, પ્રતિ વર્ષે આપણે ત્રણેક હજાર રૂપિયા લાવવાના રહે. આ જરૂરિયાત હવેના ત્રણ વર્ષ પૂરતી જ માનું છું. ત્રણ વર્ષ પછી બધા વિભાગો સરભર રહેશે. કદાચ હાઈસ્કૂલ વિભાગ મકાનના વપરાશની આવક આણશે.

દૂરના ભવિષ્ય માટે હાઈસ્કૂલના એક લાખ રૂપિયાના અંદાજમાં સ્વતંત્ર મકાનની જરૂર ઊભી છે. આ જરૂરિયાત ચપટી વગાડતાં પૂરી પડે કેવી વિપુલ લાગવગ આપ સૌની છે. હાઈસ્કૂલે પોતાનું મકાન મળશે ત્યારે આ મકાનમાં બાલમંદિર અને શિશુમંદિરનો સમાવેશ થઈ શકશે. આટલા ઉપરથી આપ જોઈ શકો છો કે કેળવણીની સંસ્થા એક દીકરી જેવી છે. તે પ્રસંગે પ્રસંગે મોટી અપેક્ષા રાખવાની જ.

આમ છતાં, આપણે હિંમત શા માટે હારીએ ? “હિંમતે મદદ તો મદદે ખુદા.” આ સૂત્રાનુસાર આપણી મજલ જે ઈશ્વર કપાવતો આવ્યો છે તેનો જે હેતુ હોય તે પાર પાડવા દઈએ.

“તે તારે કે ડૂબાડે.”

આપણે આજનો લ્હાવો લઈએ અને આજની ક્ષણ સુધારીએ. તે કેવી રીતે સુધરે. તેની વિચારણા ઉપરની નાણાકીય સ્થિતિ જોઈ નક્કી કરીએ.

આ સંસ્થા સમક્ષ આવા મૂંઝવતા પ્રશ્નો પ્રતિ ત્રણ વર્ષે આવે જાય છે અને તેના વ્યવહારુ ઉકેલ આપ આણો છો.

માધ્યમિક શિક્ષણ ક્ષેત્રમાં ધ્રૂજતા પગે સંસ્થાએ પ્રવેશ કર્યો, પરંતુ, વર્ષો જૂના તેના અનુભવના પરિપાઠ અને ભાથાથી આજે આ ક્ષેત્રમાં ઉન્નત મસ્તકે તે ઊભી છે એ ગૌરવ લેવા જેવી નક્કર હકીકત છે. તેની નાણાકીય સ્થિતિ જો ઉચાર ઉપજાવે તેવી ન હોય તો વિશેષ સુવાસ પ્રસરે તેમાં શંકા નથી. છતાં અત્યારના મનોમંથનોથી સંસ્થા જે કસોટીઓમાંથી પસાર થઈ રહી છે તેની અસર ઉચ્છવળ રૂપે પરિણમશે. આપ સૌના વિશ્વાસ, સહકાર અને એકદિલીથી ચાલતું. આ નાવ કિનારે આવતાં શિક્ષણના દરિયામાંથી મહામૂલા ઉંચા રત્નો અને અનુભવોનો પરિપાક સમાજને ખોળો ધરશે એ સંબંધે અમારો અચળ વિશ્વાસ છે.

લી. વજુભાઈ દવે, ૧૯૫૪